

Zus & Zo

Een maandelijks column, vol met beschouwende gedachten over het wel en wee in het leven van de Grote en de Kleine Zus. Hun ervaringen en belevingen, geïnterpreteerd en verteld door de mama. Met illustraties van Wäsp.

Niksen

“En hoe was ‘t? De herfstvakantie?” vraagt de oma. “Geweldig,” zucht ik, “we hebben ongelooflijk heerlijk genikst.” “Oh, hoe fijn,” zucht ze mee. “Samen niksen is een van de fijnste dingen om te doen.” En een gelukzalige glimlach overvalt ons allebei. “En wat hebben jullie dan zoal allemaal gedaan?” vraagt ze aan de dames, terwijl ze gezellig tussen beiden in zit. “We hadden eindelijk mijn verjaardagsfeestje voor de vriendjes!” roept de Grote Zus uit. “Ja, en dat was met fotozoektocht en kompas en opdrachten en een schat!” vervolgt de Kleine Zus. “En ik heb geholpen met pannenkoeken bakken!” “Oh lala, sjiek zeg!” glundert oma mee.

De dolle dames kruipen langs weerszijden almaar dichterbij tegen haar aan. Lijfelijk vragend om een afwisselend deel van haar aandacht. “Ja, en we hebben Rode Hond gedaan!” zegt de Grote Zus terwijl ze haar armpjes om de schouders van oma drapeert en haar diep in de ogen kijkt. De Kleine Zus kruipt ook dichterbij en claimt een been: “Ja! En ook Bart Peeters! Die had een concert gebracht!” “Ik ben fan!” roept Grote Zus uit. “Ik ook!” vervolgt Kleine Zus, “Want die had gratis oliebollen meegebracht!” “En weet je, die ging zelfs óp de oliebollenkraam staan. En daar een liedje zingen!” roept de Grote Zus met grote ogen uit terwijl ze oma’s gezicht vastpakt en naar zich toedraait. “Ja!” bevestigt de Kleine Zus, die op haar beurt nóg dichterbij kruipt. “Maar die mocht dat omdat ‘m Bart Peeters is hé,” voegt ze droog toe. Gegieber alom.

“Amai zeg, wat een verwennerij is dat. Al dat niksen,” speelt de oma mee. “Ja! En we hadden ook nog voor de paarden van Nonkel Jan gezorgd! En een kampje gedaan! En een slaapfeestje! En we hebben ook zelf kunstwerken gemaakt, en échte tentoonstelling gehouden! En nóg een fotozoektocht gedaan! We zijn drie keer gaan zwemmen en we hebben zelfs sap en chipjes gekregen!” Mannekes, mannekes. “En toen zijn we ook nog eens met de trein weggeweest!” Ook dat nog.

“En dat was het zowat ongeveer,” besluit de Grote Zus afgestreken. “Okay,” knikt oma lachend. “Dan hebben jullie heel wat afgenicst!” De dames moeten lachen: “Zeg dat wel!” En het was magisch.

“Wat is er eigenlijk zo leuk aan niksen?” vragen we ons af? Het is niet dat je dan niks doet. Niets doen is sowieso onmogelijk. “Je doet altijd iets!” stelt de Grote Zus wijs. “Ah ja. Want zelfs als je niets doet, dan besta je. Dan leef je. En adem je. En denk je.” “En als we dan zo heerlijk aan het niksen zijn, wat doen we dan precies?” vraag ik haar. Ze denkt na.

“Ah, dan zijn er geen moetjes,” zegt de Kleine Zus plots. “Alleen maar magjes. Allemaal achter elkaar.” “Okay,” zeg ik. “Dus als we niksen, dan doen we wel van alles, maar moeten we niks. Is dat het?” “Ja!” Zegt de Grote Zus. “Dan mag je knutselen en dromen en lezen en tekenen en prutsen en prullen en spelen en wandelen. Je kan van alles doen als je wil niksen! Maar je doet niet niks.” Een echte nikser doet dus altijd iets, namelijk. niksen. “En dat is dan wel altijd iets dat je leuk vindt om te doen” vult ze aan. “Je kan niet vervelend niksen.” Okay, echt niksen is dus per definitie fijn. “Zo is dat,” zegt oma,

onzichtbaar, want ondertussen bijna volledig bedolven onder haar kleinkroost.

Die woensdag houdt de druilregen ons binnen. En dreinen de zussen de tijd weg. "Ik verveel me," zegt de Kleine Zus. "Ik ook", zegt de Grote "ik weet helemaal niks te doen. Alles is saai." Loom en traag sloffen ze door het huis. Spiegelend rondom elkaar zie ik de treiterigheid opborrelen. Zo meteen gaan ze elkaar uit verveling ambeteren. Zal het donderen en knetteren.

Die weersvoorspelling mag niet uitkomen. Ik haal de puzzel van 300 stukjes uit de kast, zet een luisterverhaal op, schenk een glas melk in en nestel me aan de speeltafel. De dames volgen mijn handelingen met overpeinzende argusogen. Er wordt niets gezegd. En zachtjesaan komt er beweging. De Kleine Zus haalt ook een glas melk. En een dekentje. En schuift mee aan bij de puzzel. De Grote Zus neemt een haakwerkje en zet zich er ook bij. Geheel stilzwijgend en perfect tevreden slaan we vollenbak aan het niks. Alles peis en vree. De Niksende Drievuldigheid in Kessel-Lo. Wat kan een druildag toch geweldig zijn.